

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE
KOMISIJA ZA PRITOŽBE IZ DELOVNEGA RAZMERJA

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 76
F: 01 478 16 99
E: gp.mju@gov.si
www.mju.gov.si

Številka: 10051-7/2017/2

Datum: 25. 1. 2017

Na podlagi prvega odstavka 35. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/2007 – uradno prečiščeno besedilo in nasl., v nadaljevanju ZJU) je Komisija za pritožbe iz delovnega razmerja pri Vladi Republike Slovenije – v nadaljevanju Komisija za pritožbe, v senatu v sestavi Tatjana Pečaver kot predsednica senata ter mag. Špela Dragar in Mateja Kuntarič kot članici senata, po pritožbi javnega uslužbenca Petra GOLOBA, zaposlenega v Ministrstvu za okolje in prostor, na delovnem mestu podsekretar v nazivu sekretar, zoper odločbo o imenovanju v naziv, št. 100-33/2015-MOK/25 z dne 18. 11. 2016, na svoji 686. seji dne 25. 1. 2017 izdala naslednji

S K L E P :

Pritožba javnega uslužbenca Petra GOLOBA, zaposlenega v Ministrstvu za okolje in prostor, na delovnem mestu podsekretar v nazivu sekretar, zoper odločbo o imenovanju v naziv, št. 100-33/2015-MOK/25 z dne 18. 11. 2016, se kot neutemeljena zavrne.

O b r a z l o ž i t e v

Javni uslužbenec Peter GOLOB je bil zaradi trajne premestitve iz Ministrstva za zunanje zadeve v Ministrstvo za okolje in prostor z odločbo št. 100-33/2015/1 z dne 15. 4. 2015 z dnem 15. 5. 2015 imenovan v naziv sekretar. Javni uslužbenec je zoper navedeno odločbo vložil pritožbo, ki jo je Komisija za pritožbe s sklepom št. 10051-317/2015/4 z dne 12. 8. 2015 zavrnila.

V nadaljevanju je javni uslužbenec vložil tožbo pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije, ki je dne 15. 3. 2016 izdalo sklep, opr. št. I U 1390/2015-19 o prekinitvi postopka z dnem 15. 3. 2016 do pravnomočne odločitve o tožbi, ki jo je javni uslužbenec vložil pred Delovnim sodiščem v Celju zoper sklep o premestitvi št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015. Zoper citirano sodbo je javni uslužbenec vložil pritožbo, ki ji je Vrhovno sodišče Republike Slovenije s sklepom št. I U 1390/2015-30 z dne 21. 9. 2016 ugodilo, tako da je razveljavilo sklep Upravnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. I U 1390/2015-19 z dne 15. 3. 2016 in zadevo vrnilo v nadaljnji postopek z obrazložitvijo, da mora upravni organ zaradi nesuspendivnosti pravnega sredstva in začetka učinkovanja sklepa o premestitvi odločiti o imenovanju v naziv, v katerem bo javni uslužbenec opravljal delo na drugem delovnem mestu še pred dokončnostjo in pravnomočnostjo premestitve, pri čemer se niti upravni organ niti sodišču v upravnem sporu ni treba ukvarjati z vprašanjem zakonitosti premestitve. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je zavzelo stališče, da zadošča, da se v aktu o imenovanju navede, da je imenovanje posledica premestitve v skladu ZJU, ni pa potrebna vsebinska presoja izpolnjevanja zakonskih pogojev za premestitev.

Upravno sodišče Republike Slovenije je nato v ponovljenem postopku dne 11. 10. 2016 izdalo sodbo, opr. št. I U 1390/2015-31, s katero je tožbi javnega uslužbenca ugodilo, izpodbijano odločbo št. 100-33/2015/1 z dne 15. 4. 2015 odpravilo in zadevo vrnilo Ministrstvu za okolje in prostor v ponovni postopek. V ponovljenem postopku je bila izdana odločba št. 100-33/2015-MOK/25 z dne 18. 11. 2016, s katero je bilo odločeno, da se javnega uslužbenca z dnem dokončnosti imenuje v naziv sekretar.

Zoper navedeno odločbo je javni uslužbenec pravilno in pravočasno vložil pritožbo, v kateri se sklicuje na prvi odstavek 79. člena ZJU in na prvi odstavek 84. člena ZJU. Pritožnik meni, da na podlagi odpravljene odločbe o imenovanju v naziv št. 100-33/2015/1 z dne 15. 4. 2015 ne izpolnjuje več pogojev za zasedbo delovnega mesta podsekretar v Ministrstvu za okolje in prostor, zato je predstojnica organa v skladu s četrnim odstavkom 74. člena ZJU »dolžna nemudoma razveljaviti sklep o premestitvi, št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015.« Pritožnik se v nadaljevanju sklicuje na drugi odstavek 84. člena ZJU in zaključuje, da delodajalec v izpodbijani odločbi ponovno ni navedel razloga premestitve. Prav tako očita prvostopenjskemu organu, da ni specificiral sklepa Urvrhovnega sodišča Republike Slovenije niti ni navedel njegove vsebine, izpodbijana odločba pa naj bi bila po mnenju pritožnika tudi v koliziji sama s seboj, saj izrek določa imenovanje v naziv sekretar, v obrazložitvi pa se navaja naziv podsekretar. Iz izpodbijane odločbe tudi ne izhaja, ali izpolnjuje zahtevani pogoj znanja uradnega jezika in ali ima ustrezne delovne izkušnje, pri čemer naj ne bi bilo razvidno, kaj pomeni uporabljeni izraz »ustrezne delovne izkušnje niti ni naveden predpis, ki določa število let delovnih izkušenj, v obrazložitvi pa se pojavlja tudi šifra »Brigita«, ki ni z ničemer pojasnjena in se je ne da preizkusiti.

Pritožba se zavrne.

Upravno sodišče Republike Slovenije je s sodbo, opr. št. I U 1390/2015-31 z dne 11. 10. 2016 odpravilo izpodbijano odločbo o imenovanju v naziv, št. 100-33/2015/1 z dne 15. 4. 2015 in zadevo vrnilo Ministrstvu za okolje in prostor v ponovni postopek. V ponovnem postopku je delodajalec izdal izpodbijano odločbo št. 100-33/2015-MOK/25 z dne 18. 11. 2016, s katero je pritožnika ponovno imenoval v naziv sekretar. Predmet ponovnega postopka je torej imenovanje v naziv, medtem ko je premestitev predmet sklepa št. 100-33/2015/4 z dne 7. 5. 2015, zoper katerega je pritožnik prav tako vložil tožbo, postopek pa se vodi pred Delovnim sodiščem v Celju pod opr. št. Pd 352/2015.

Pritožnik se v nadaljevanju sklicuje na določila drugega odstavka 84. člena ZJU, ki se nanaša na pridobitev naziva in ugotavlja, da v konkretnem primeru ne gre za nobeno od situacij, ki jih določa drugi odstavek 84. člena ZJU. Podlaga za imenovanje v naziv v konkretnem primeru pa ni drugi odstavek 84. člena ZJU, ampak prvi odstavek istega člena, ki določa, da uradnik izvršuje javne naloge v nazivu v povezavi s prvim odstavkom 79. člena ZJU, ki določa naziv kot pogoj za opravljanje dela na uradniškem delovnem mestu. Ker je imel pritožnik pri opravljanju del in nalog v Ministrstvu za zunanje zadeve diplomatski naziv pooblaščen minister, je povsem jasno, da z diplomatskim nazivom ne more opravljati del in nalog v Ministrstvu za okolje in prostor, zato je bilo imperativno potrebno imenovanje v ustrezen uradniški naziv, tj. v naziv sekretar.

Upravno sodišče Republike Slovenije s sodbo, opr. št. I U 1390/2015-31 z dne 11. 10. 2016 tudi ni očitalo delodajalcu, da v odločbi št. 100-33/2015/1 z dne 15. 4. 2015 ni navedlo razloga za pridobitev naziva, ampak da ni navedlo razloga za premestitev po ZJU in da iz citirane odločbe ni razvidno, ali je bila premestitev opravljena na način, predviden v ZJU. Navedeni pomanjkljivosti sta bili v izpodbijani odločbi št. 100-33/2015-MOK/25 z dne 18. 11. 2016 sanirani. Delodajalec je kot razlog za imenovanje v naziv sekretar navedel 3. točko prvega odstavka 149. člena ZJU, tj. premestitev na podlagi ocene, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oz. smotrnejše delo organa, zato ne držijo trditve pritožnika, da »Ministrstvo za okolje in prostor ponovno ni navedlo razloga premestitve.« Kar zadeva vprašanje, ali je bila premestitev izvedena na način, predviden v ZJU in glede na dikcijo drugega odstavka 147. člena ZJU, ki med drugim določa, da je premestitev mogoča na ustrezno delovno mesto, za katero javni uslužbenec izpolnjuje predpisane pogoje in ga je sposoben opravljati, pa je delodajalec pojasnil, da je v skladu z Uredbo o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih (Uradni list RS, št. 53/03 in nasl, v nadaljevanju Uredba) delovno mesto C027001 iz plačne skupine C2 primerljivo z delovni mestom C077001 iz plačne podskupine C7, česar tudi pritožnik ni izpodbijal.

Utemeljen pa je, nasprotno, očitek pritožnika, da organ ni specificiral sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Individualni akt se namreč navede s številko in datumom, v konkretnem primeru gre za sklep št. I U 1390/2015-30 z dne 21. 9. 2016, česar prvostopenjski organ dejansko ni navedel, kar zadeva očitano odsotnost vsebine navedenega sklepa, pa je bilo treba upoštevati, da je bila izpodbijana odločba izdana na podlagi sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. I U 1390/2015-31 z dne 11. 10. 2016, vsebino le-te pa je delodajalec navedel.

Drugostopenjski organ tudi ni sledil pritožniku glede domnevne kolizije med izrekom in obrazložitvijo, zaradi katere bi bilo treba izpodbijano odločbo odpraviti in vrniti organu v ponovni postopek. Z izrekom izpodbijane odločbe je bil pritožnik imenovan v naziv sekretar, kar je izrecno navedeno tudi v tretjem odstavku obrazložitve, prav tako pa je delodajalec v četrtem odstavku obrazložitve navedel pogoje za imenovanje v naziv druge stopnje, to pa je uradniški naziv sekretar. Naziv podsekretar se tako pojavi le v drugem odstavku, zato ga je treba ob presoji individualnega akta kot celote šteti za tipkarsko napako, podobno kot se je prvostopenjskemu organu primerila še ena povsem nerazumna tipkarska napako z navedbo ženskega imena Brigita, ki nima z vsebino izpodbijane odločbe seveda nobene zveze.

Kar zadeva očitek pritožnika, da se prvostopenjski organa ni opredelil do tega, ali izpolnjuje pogoj znanja uradnega jezika, je treba po mnenju Komisije za pritožbe upoštevati, da v konkretnem primeru ni šlo za imenovanje v naziv po opravljenem javnem natečaju, ampak je bil pritožnik imenovan v naziv, potem ko je bil premeščen z delovnega mesta v Ministrstvu za zunanje zadeve, kjer je imel naziv pooblaščen minister. Ugotavljanje izpolnjevanja pogoja uradnega jezika je bilo tako nedvomno opravljeno že pred konkretno premestitvijo, sicer pritožnik ne bi mogel biti imenovan v uradniški naziv. Bilo pa je, nasprotno, treba preveriti, ali pritožnik izpolnjuje preostala dva pogoja iz 86. člena ZJU, tj. ali ima strokovno izobrazbo in zahtevane delovne izkušnje za imenovanje v naziv sekretar. Delodajalec je navedel, da je pritožnik diplomirani univerzitetni pravnik z opravljenim pravniškim državnim izpitom, ustrezno pa je specificiral tudi delovne izkušnje, saj je navedel, da se za imenovanje v naziv druge stopnje, tj. v naziv sekretar, zahteva več kot sedem let delovnih izkušenj, da pa bi za pritožnika na podlagi šestega odstavka 54. člena ZJU Uredbe zadoščalo že šest let delovnih izkušenj, ker ima opravljen državni pravniški izpit. Posledično ne drži navedba pritožnika, da delodajalec ni navedel zahtevanega števila let delovnih izkušenj.

Na podlagi vsega navedenega je senat Komisije za pritožbe na podlagi prvega odstavka 248. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006 – uradno prečiščeno besedilo in nasl., v nadaljevanju ZUP) v zvezi s prvim odstavkom 39. člena ZJU odločil tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper ta sklep lahko javni uslužbenec vloži tožbo pred pristojnim sodiščem za delovne spore v roku 30 dni od dneva vročitve tega sklepa. Tožba se vloži pri pristojnem sodišču neposredno pisno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je treba priložiti tudi ta sklep v izvirniku, prepisu ali kopiji ter po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

Pečaver
Tatjana Pečaver, univ. dipl. pravnica
PRESEDNICA SENATA

VROČITI:

1. Peter GOLOB, Ulica Mirana Majcna 49a, 1000 Ljubljana - osebno po ZUP
2. Ministrstvo za okolje in prostor, Sekretariat, Dunajska c. 48, 1000 Ljubljana